

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas.plan@gmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 1 - 14 พฤษภาคม 2567

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตกบางพื้นที่	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	แตกยอดอ่อน	หนอนชอน ใบส้ม	ผีเสื้อตัวเต็มวัย วางไข่ได้ เนื้อเยื่อใบใกล้เส้นกลางใบ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะ กัดกิน และซ่อนไขอยู่ใน ระหว่างผิว ใบหนอนจะ ทำลายด้านใต้ใบมากกว่า บนใบ รอยทำลายสังเกตได้ ง่ายตั้งแต่เริ่มทำลาย โดย เห็นเป็นเส้นทางสีขาวเรียว ยาวใน ระยะเริ่มแรกและ ขยายใหญ่ ขึ้นเป็น ทาง คดเคี้ยวไปมา ใบมีลักษณะ บิดงอลง ทางด้านที่มีหนอน ทำลาย นอกจากทำลายใบ แล้วถ้ามีการระบาดมาก หนอนจะเข้า ทำลายกิ่ง อ่อน และผลอ่อนด้วย รอยแผล ที่เกิดจากการ ทำลายจะเป็นช่องทางให้ เชื้อ อ แบ ค ที เรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp <i>citri</i> ซึ่ง ทำให้ เกิด โรค แคงเกอร์รุนแรงขึ้น	1. การบังคับยอดให้แตก พร้อมกัน สามารถควบคุม ประชากรของหนอนชอนใบ ส้มได้ดีขึ้น สะดวกในการดูแล รักษา ช่วยลดจำนวนครั้งใน การใช้สารเคมี ในการแตกยอด แต่ละรุ่น และเป็นการอนุรักษ์ ศัตรูธรรมชาติ 2. ใบอ่อนที่พบหนอนชอนใบ ส้มลงทำลายมากควรเก็บ ทำลายทิ้ง เพื่อลดปริมาณ หนอนชอนใบส้ม ในการแตก ยอดรุ่นต่อไป 3. ส้ารวจหนอนชอนใบส้มช่วง แตกใบอ่อน โดยสุ่มสำรวจ แปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอดหากยอดอ่อน ถูกทำลาย เกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของ ยอดที่สุ่มสำรวจทั้งหมด ให้พ่นสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดา โคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพโรฟิโนฟอส 50% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียม ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					โคลโทอะนิติน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งหลังใบและหน้าใบ และถ้าสำรวจพบว่ายังมี การระบาดของหนอนชอนใบ สัมให้พ่นซ้ำ **** การใช้บีโตรีเลียมออยล์ ในการป้องกันกำจัดหนอนชอนใบสัมให้มีประสิทธิภาพดี นั้น ต้องทำการพ่นสารโดยใช้ อัตราน้ำมากกว่าการพ่นสารฆ่าแมลงทั่วไป เพื่อให้สาร น้ำมันเคลือบใบพืช
	มังคุด (ภาคใต้)	ออกดอก - ติดผลอ่อน	เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย ทำลายโดยการดูดน้ำเลี้ยง จากส่วนต่าง ๆ ของพืช ระยะออกดอกและติดผลอ่อนอาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็น รอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุด มีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมี คุณภาพต่ำระยะแตกยอดอ่อนและใบอ่อน ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น หักงอและใบไหม้ต้นมังคุดขาดความสมบูรณ์	1. สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟบนใบอ่อน ดอกและผลอ่อน 2. พ่นสารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 3 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SLอัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 4กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20ลิตร หรือฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นครั้งแรกก่อนดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อดอก และพ่นซ้ำอีก 2 ครั้ง ขณะดอกบาน และหลังดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ย 0.25 ตัวต่อดอกหรือผลควรพ่นสารฆ่าแมลงสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ **** ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟ ต้านทานต่อสารฆ่าแมลงได้

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยัง ไม่ให้ผลผลิต และมะพร้าวที่ ให้ผลผลิตแล้ว	แมลงค้ำ หนาม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็ม วัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยัง ไม่คลี่ของมะพร้าว และ แทะกินผิวใบมะพร้าวที่ ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กาง ออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลาย ติดต่อกันเป็นเวลานานจะ ทำให้ยอดของมะพร้าวมีสี น้ำตาล เมื่อมองไกลๆ จะ เห็น เป็น สี ขาว โพล น ชาวบ้านเรียก “มะพร้าว หัวหงอก”	1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์ม มาจากแหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตน เบียนที่เฉพาะเจาะจงกับแมลง ค้ำหนาม เช่น แตนเบียนอะซี โคเดส ฮิสไพนารัม (Asecodes hispinarum) มาเลี้ยงขยาย เพิ่มปริมาณ และปล่อยทำลาย หนอนแมลงค้ำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี 3.1 กรณีมะพร้าวสูงกว่า 12 เมตร ให้ฉีดสารเข้าต้น ด้วย สารอีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 50 มิลลิตร ต่อต้น โดยห้ามใช้กับมะพร้าว น้ำหอมและมะพร้าวกะทิ 3.2กรณีมะพร้าวต้นเล็กใช้ สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีทอก แซม 25% WG อัตรา 1กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอด และรอบคอมะพร้าว หรือ การ ใช้สารคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลง คล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อ ต้น มีประสิทธิภาพป้องกัน กำจัดแมลงค้ำหนามมะพร้าว ได้นานประมาณ 1 เดือน
	มะเขือเปราะ	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	1. แมลงหมี ขาวยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกิน น้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็น พาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุ โรคใบด่างเหลืองในมะเขือ เปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง	1. ก่อนการย้ายปลูก ร่องกัน หลุมปลูกด้วยสารฆ่า แมลง ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม สามารถควบคุม การเข้าทำลายของแมลงหมี ขาวได้ ประมาณ 45 วัน (เมื่อ ใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดิน กลบสารบาง ๆ ก่อนทำการ ย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกัน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					รากพืชล้มผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้) 2. เมื่อพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอร์นิคมีด 50% WG อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ควรพ่นสารทุก 5 วัน 2 - 3 ครั้ง ติดต่อกัน เมื่อ พบการระบาด
			2. โรคใบ ด่างเหลือง มะเขือ (เชื้อไวรัส Begomovir us)	ใบยอดและใบอ่อนหดย่น หงิกมีสีเหลืองขอบใบม้วนงอ ใบมีอาการด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อนหรือเหลือง ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระแกร็น ทำให้มะเขือไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก ผลจะบิดเบี้ยวและมีขนาดเล็กผิดปกติ	1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมารปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หนุ่ยยาง กระทกรกลำโพง โทงเทง และชู้กาขาว 4. ตรวจสอบสม่ำเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก 5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัด โดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงหริ้วขาว ยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					หรือ ฟลอร์นิคามีต 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตราแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนทรานิลี โพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ พริก ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น ใกล้เคียงปลูกมะเขือ 7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลาย นอกแปลงปลูก และไม่ปลูกมะเขือซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค
	อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. อ้อยแตกกอ	1. ดั้วหนวดยาว - อ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาว อ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อยโดยเจาะไซเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1 – 3 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่า การเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อยจะทำให้กาบใบ และใบอ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนและดักแด้ของด้วงหนวดยาวอ้อยตามรอยไถก่อนปลูกอ้อย – จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาวอ้อย หรือเดินเก็บในแปลงอ้อยช่วงผลบ่มค่า 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				แห้งตายทั้งต้นหรือกิ่งกอ อ้อยหนอนที่มีขนาดเล็กจะ กัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำ ให้การส่งน้ำและอาหารจาก รากไปสู่ลำต้น และใบ น้อยลง เมื่อหนอนมีขนาด ใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจาก ส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้อ อ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรง เหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อย หักล้ม และแห้งตาย	– โรยเชื้อราเขียวเมตาโรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ บน ท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้ว กลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วย สารเคมี ในพื้นที่ที่มีการ ระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อย อย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัด ด้วยสารเคมี <u>การใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> – พ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์ อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> – โรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อ ไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อม ปลูกแล้วกลบดิน 2. ระยะอ้อยแตกกอ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธี ผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ถ้าพบหน่ออ้อยแห้งตาย ให้ ขุดกออ้อยและจับตัวหนอน และดักแด้ของด้วงหนวดยาว อ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง – จับตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาว อ้อย หรือเดิน เก็บในแปลง อ้อยช่วงค่ำ 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรู ธรรมชาติ – เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อรา เขียวเมตาโรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อย แล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วย สารเคมีในพื้นที่ที่มีการระบาดของ ด้วงหนวดยาวอ้อยอย่าง รุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วย

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<u>สารเคมีการใช้สารเคมีชนิดน้ำ</u> -เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน <u>การใช้สารเคมีชนิดเม็ด</u> -เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน หมายเหตุ - กรณีการใช้เชื้อราเขียวมดตาไรเซียม และสารเคมี ขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้ - ในช่วงที่ฝนเริ่มตก ดัชนีหวงดาวอ้อยจะออกเป็นตัวเต็มวัย ให้เฝ้าระวัง เมื่อฝนตกหนักครั้งแรก ให้สำรวจตัวเต็มวัย ในช่วงพลบค่ำ ถ้าไม่พบตัวเต็มวัย ให้รอฝนตกซ้ำ ครั้งที่ 2 ดัชนีหวงดาวอ้อยจะออกจากดักแต่เป็นตัวเต็มวัยให้ทำกับดักหลุมในแปลงอ้อย เพื่อจับตัวเต็มวัย หรือเดินเก็บตัวเต็มวัยในแปลงอ้อยช่วงค่ำ
			2. แมลงนูนหลวง	ตัวหนอนของแมลงนูนหลวงเข้ากัดกินรากอ้อยเป็นอาหาร อาการเริ่มแรกของอ้อยที่ถูกทำลาย คือ ใบอ้อยมีสีเหลือง ต่อมาใบอ้อยจะแห้งตายมากผิดปกติ ในที่สุดอ้อยจะแห้งตายไปทั้งกอ กออ้อยที่ถูกหนอนเข้าทำลายจะดึงออกมาจากพื้นดินได้ง่าย เนื่องจากรากอ้อยถูกทำลายหมด การเข้าทำลายอ้อยจะปรากฏเป็นหย่อมไม่แพร่กระจายไปทั้งไร่	เนื่องจากแมลงนูนหลวงออกเป็นตัวเต็มวัยปีละครั้งวิธีการที่ดีที่สุดในการป้องกันกำจัด คือ การเก็บตัวเต็มวัยมาทำลายก่อนที่ตัวเต็มวัยจะไปวางไข่ โดยเริ่มจับเมื่อฝนตกครั้งที่ 2 เมื่อตัวเต็มวัยเริ่มออกมาให้จับตัวเต็มวัยโดยใช้ไม้ตีตามกิ่งไม้หรือป็นขึ้นไปเขย่าให้ตัวเต็มวัยตกลงมาในขณะผสมพันธุ์ ใช้เวลาจับประมาณ 30 นาที เริ่มจากเวลา 18.30 - 19.00 น. และจับต่อเนื่องกันประมาณ 15 -

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				พื้นที่ใดเป็นที่ค่อนข้างลุ่ม เมื่อฝนตกมีน้ำขัง แมลงนูนหลวงจะเข้าทำลายน้อย แต่ถ้าอ้อยปลูกในที่ดอน อ้อยจะถูกทำลายมาก อ้อยกอใดที่ถูกหนอนของแมลงนูนหลวงเข้าทำลายเพียงหนึ่งตัวต่อกอจะทำให้อ้อยกอนั้นตายไปทั้งกอ หรือถ้าไม่ตายจะทำให้ผลผลิตของอ้อยลดลงจนเก็บผลผลิตไม่ได้	20 วัน หรือ เวลาพลบค่ำเดินในแปลงจะพบดินเริ่มแตกแยก เหมือนกับจะมีเมล็ดพืช ออกมา นั่นคือแมลงนูนเริ่มจะขุดออกมาจากดิน เดินในแปลง และขุดดินบริเวณที่มีรอยแตก จะได้แมลงนูนปริมาณมาก วิธีนี้จะเป็นการช่วยลดประชากรของแมลงนูนหลวงได้มาก 1. อ้อยปลูกใหม่ ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. ทำการป้องกันกำจัดด้วยการไถพรวนดินหลายๆ ครั้งเพื่อทำลายไข่ ตัวหนอน และดักแด้ ที่อยู่ในดิน และเก็บตัวหนอน ดักแด้ของแมลงนูนหลวงตามรอยไถ ก่อนปลูกอ้อย 2. จับตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวง 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีควรจะใช้วิธีป้องกันจะให้ผลดีกว่าการกำจัด เพราะเมื่อหนอนโตแล้วการใช้สารฆ่าแมลงจะได้ผลน้อยหรือไม่ได้ผล ระยะเวลาใช้สารฆ่าแมลงที่เหมาะสม คือ ระยะเวลาเริ่มฟักออกจากไข่สารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ พ่นบนท่อนพันธุ์ อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน 2. อ้อยระยะแตกกอ 1. จับตัวเต็มวัยของแมลงนูนหลวง 2. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีสารฆ่าแมลงที่ใช้ได้ผล คือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ให้เปิดหน้าดินออกทั้งสองด้าน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ของแถวอ้อย ห่างจากกออ้อย ประมาณ 8 นิ้ว แล้วพ่นสาร ฆ่าแมลงไปตามร่องอ้อยที่เปิด หน้าดินออกเสร็จแล้ว เอาดิน กลบ หรือใช้เครื่องพ่นแล้ว ใช้สารฆ่าแมลงพ่นลงไปในรอบ ผ่ากอ
ถั่วลิสง		ทุกระยะการ เจริญเติบโต	1. โรคใบจุด สีดำ (เชื้อรา <i>Cercospori dium personatum</i>)	ในระยะแรกบนใบที่อยู่ ด้านล่างพบแผลจุดสีดำ หรือสีน้ำตาลเข้ม รูปร่าง ค่อนข้างกลม ขนาดไม่ แน่นอน ขอบแผลอาจมีวงสี เหลืองล้อมรอบ หาก อาการรุนแรงแผลจะขยาย ขนาดมาชนกันใบเหลือง ขอบใบบิดเบี้ยว ใบไหม้เป็น สีน้ำตาลดำ และร่วงก่อน กำหนด โรคจะลุกลามขึ้นสู่ ใบด้านบน บางครั้งอาจพบ อาการของโรคบนหูใบ ก้าน ลำต้น และขั้วฝัก	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบการระบาดของ โรค พ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช เบนโนมิล 50% WP อัตรา 15- 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 20 -30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 -10 วัน 2. หลังจากการเก็บเกี่ยว ผลผลิต ควรทำลายซากถั่วลิสง โดยการไถกลบให้ลึก เพื่อตัด วงจรของเชื้อสาเหตุโรค 3. ในแปลงที่พบการระบาดของ โรค ควรปลูกพืชชนิดอื่น หมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ถั่ว เขียว และข้าวโพด เป็นต้น
			2. โรคใบจุด สีน้ำตาล (เชื้อรา <i>Cercospora arachidicola</i>)	ในระยะแรกบนใบที่อยู่ ด้านล่างพบแผลจุดสีน้ำตาล ขอบแผลอาจมีวงสีเหลือง ล้อมรอบ หากโรครุนแรง อาจพบอาการของโรคบนหู ใบ ก้าน ลำต้น และขั้วฝัก ทำให้ใบร่วงก่อนกำหนด โรคจะลุกลามขึ้นสู่ใบด้านบน	การป้องกันกำจัดโรค เหมือน โรคใบจุดสีดำ
			3. โรคราสนิม (เชื้อรา <i>Puccinia arachidis</i>)	มักเกิดกับใบแก่ด้านล่าง ของลำต้นก่อนแล้วลามขึ้น ด้านบน อาการเริ่มแรกเป็น แผลจุดสีเหลืองซีด ต่อมา ตรงกลางแผลเป็นตุ่มนูนสี น้ำตาลเข้ม รอบแผลมีสี เหลือง ตุ่มนูนจะขยายใหญ่ แล้วปริแตกออก เห็นเป็น ผงสีน้ำตาลเข้มคล้ายสีสนิม เมื่ออาการรุนแรงจะพบ	1. ปลูกพันธุ์ต้านทานต่อโรค เช่น พันธุ์กาฬสินธุ์ 2 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่าง สม่ำเสมอ เมื่อพบการระบาดของ โรค พ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืชคลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 30 -40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 -10 วัน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืชในช่วง นี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				แผลกระจายทั่วทั้งใบ ทำให้ ใบเหลืองและหลุดร่วง	3. หลังจากการเก็บเกี่ยว ผลผลิต ควรทำลายซากถั่วลิสง โดยการไถกลบให้ลึก เพื่อตัด วงจรของเชื้อสาเหตุโรค 4. ในแปลงที่พบการระบาดของ โรค ควรปลูกพืชชนิดอื่น หมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และข้าวโพด เป็นต้น
	งา	งาเริ่มงอก จนถึงอายุ 30 วัน	หนอนห่อใบ งา	หนอนห่อใบงาเริ่มเข้า ทำลายตั้งแต่งอกพ้นผิว ดิน หนอนจะเข้าทำลาย โดยการชักใยดึงใบงามาห่อ ตัวไว้แล้วกัดกินใบ ถ้า หนอนเข้าทำลายตั้งแต่ต้น อ่อนต้นงาจะตาย ทำให้ ต้องปลูกซ่อมใหม่เมื่องาโต ขึ้นหนอนจะเข้าทำลายตา ยอดดอก ใบ และฝัก ทำให้ สูญเสียผลผลิต 27 - 40 เปอร์เซ็นต์	1. ใช้กับดักแสงไฟ ดักตัวเต็มวัย คือ ผีเสื้อกลางคืนไม่ให้มาวางไข่ 2. พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะซิฟออส 40% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา- ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซฟลูทริน 10% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบหนอนมากกว่า 2 ตัวต่อแถวยาว 1 เมตร หรือ พ่น 3 ครั้ง เมื่ออายุ 5, 20 และ 40 วัน

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์